

○ คำพิพากษา

(จ. ๑๘)

สำเนาถูกต้อง

อนิส 104

(นางสาววันรพี แกนุ)
เจ้าหน้าที่ศาลปกครอง 5
- 4 ส.ย. 2551

คดีหมายเลขดำที่ ๒๐๒๙/๒๕๕๐
คดีหมายเลขแดงที่ ๗๙๗/๒๕๕๑

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองกลาง

วันที่ ๔ เดือน มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๕๑

{	นางพิมพ์ใจ มณีศรี	ผู้ฟ้องคดี
	เลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์ และตลาดหลักทรัพย์ ที่ ๑	
	คณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ที่ ๒	ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐออกคำสั่งโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องและเพิ่มเติมฟ้องว่า เดิมผู้ฟ้องคดีเป็นลูกจ้างของบริษัทหลักทรัพย์ กิมเอ็ง (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) สาขาสุรินทร์ ตำแหน่งเจ้าหน้าที่การตลาด หรือผู้ติดต่อกับผู้ลงทุน โดยมีหน้าที่รับคำสั่งซื้อ ส่งคำสั่งซื้อ รับคำสั่งขาย ส่งคำสั่งขายหลักทรัพย์ไปยังตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยให้กับลูกค้าของบริษัทฯ แต่ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือ ลับ ที่ กต.ข. ๖๗๑/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๕๐ ให้ผู้ฟ้องคดีชี้แจงข้อเท็จจริงในกรณีที่ถูกกล่าวหาว่าผู้ฟ้องคดีจัดการให้บุคคลอื่นเข้าไปดำเนินการซื้อขาย

หลักทรัพย์ในบัญชีลูกค้าโดยไม่ได้ทำหนังสือมอบอำนาจให้ถูกต้อง จนเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ลูกค้าและบริษัทฯ ผู้ฟ้องคดีจึงได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๕๐ ซึ่งแจ้งข้อเท็จจริงไปให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ทราบ หลังจากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือลับ ที่ กลด.ข ๑๔๔๘/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๕๐ แจ้งผู้ฟ้องคดีว่าจากการตรวจสอบข้อเท็จจริง ผู้ฟ้องคดีได้ร่วมมือกับนางสาวนงศ์ลักษณ์ สินแสนสุข จัดหาบัญชีลูกค้าเพื่อให้บุคคลอื่นมาส่งคำสั่งซื้อขายหลักทรัพย์โดยที่ลูกค้าไม่ได้มอบอำนาจเป็นลายลักษณ์อักษรให้บุคคลดังกล่าว และเป็นผู้รับคำสั่งจากบุคคลอื่นในบัญชีลูกค้า รวมทั้งได้กระทำการเพื่อให้การใช้บัญชีลูกค้ารายดังกล่าวเป็นผลสำเร็จ จึงเป็นการใช้บัญชีซื้อขายหลักทรัพย์ของผู้ลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ให้แก่บุคคลอื่นที่ไม่ใช่เจ้าของบัญชีเพื่อเอื้อประโยชน์อื่นใด ซึ่งเป็นการปฏิบัติหน้าที่ไม่เป็นไปตามมาตรฐานการปฏิบัติงานตามข้อ ๑๑ (๒) ของประกาศสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ที่ สข ๑๕/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๔๘ ประกอบข้อ ๒ (๑๑) ของประกาศสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ที่ อข ๑๐/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๔๘ จึงสั่งพักการปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ติดต่อกับผู้ลงทุนของผู้ฟ้องคดีเป็นเวลา ๑ ปี ๖ เดือน ผู้ฟ้องคดีจึงได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๐ อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งในที่สุดผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้พิจารณาเรื่องอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีในการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๐ โดยมีมติยืนตามคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และได้มีหนังสือลับ ที่ กลด.ข ๑๖๖๗/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๐ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบโดยผู้ฟ้องคดีได้รับทราบเมื่อวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๐ แต่ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าการรับฟังพยานหลักฐานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่มีเหตุผลเพียงพอเป็นเหตุให้การพิจารณาคลาดเคลื่อนไม่ตรงต่อความจริง เนื่องจากผู้ฟ้องคดีมิได้ร่วมมือกับนางสาวนงศ์ลักษณ์กระทำการดังกล่าวแต่อย่างใด เพราะผู้ฟ้องคดีได้รับคำสั่งซื้อ และคำสั่งขายจากนางสาวนงศ์ลักษณ์ โดยความยินยอมของนายศิริชัย ภาควรรณะ เจ้าของบัญชีโดยความรู้เห็นของผู้จัดการสาขาสุรินทร์ อีกทั้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะอ้างบทสนทนาที่อ้างว่าเป็นบทสนทนายระหว่างผู้ฟ้องคดีกับนางสาวนงศ์ลักษณ์ในเทปบันทึกเสียงมาเป็นผลร้ายแก่ผู้ฟ้องคดีไม่ได้ เพราะผู้ฟ้องคดีไม่เคยรับฟังเสียงเทปการสนทนาที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ อ้างแต่อย่างใด และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑

ก็ไม่เคยให้ผู้ฟ้องคดีชี้แจงว่าเป็นเสียงของผู้ฟ้องคดีหรือไม่ สนทนากับใคร และสนทนาเรื่องใด ประกอบกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่เคยเรียกนางสาวนงศ์ลักษณ์มาชี้แจงข้อเท็จจริงในเรื่อง เทปสนทนาแต่อย่างใด การพิจารณาของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงไม่สามารถรับฟังได้ นอกจากนี้ ผู้ฟ้องคดีได้กระทำไปโดยอยู่ในความรู้เห็นและยินยอมของนายศิริชัยเจ้าของบัญชี เพราะนางสาวนงศ์ลักษณ์กับนายศิริชัยสนิทสนมกันและมีข้อตกลงระหว่างกันโดยนายศิริชัยยินยอม ให้นางสาวนงศ์ลักษณ์ส่งคำสั่งซื้อขายหลักทรัพย์ผ่านบัญชีได้ ซึ่งหากไม่รับทราบรู้เห็นยินยอม ผู้ฟ้องคดีคงไม่สามารถส่งคำสั่งซื้อขายหลักทรัพย์ผ่านระบบคอมพิวเตอร์ของบริษัทฯ ในบัญชี ซื้อขายหลักทรัพย์ของนายศิริชัยมาตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๔๙ เป็นต้นมาได้ เพราะในการ ส่งซื้อและขายหลักทรัพย์ผ่านบัญชีของลูกค้ายในแต่ละครั้ง บริษัทฯ จะต้องออกใบยืนยันการ ซื้อขายหลักทรัพย์ให้แก่ลูกค้าและจะต้องชำระเงินกำไรจากการที่ลูกค้าซื้อขายให้แก่ เจ้าของบริษัทที่แท้จริง ซึ่งลูกค้าที่เป็นเจ้าของบัญชีที่แท้จริงจะรับทราบถึงรายการซื้อขาย หลักทรัพย์ในบัญชีของตนโดยตลอด หากลูกค้าเจ้าของบัญชีไม่ได้เป็นผู้สั่งซื้อหลักทรัพย์ ก็สามารถโต้แย้งได้ ประกอบกับข้อ ๒ (๖) ของประกาศสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์ และตลาดหลักทรัพย์ ที่ อช ๑๐/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๔๘ กำหนดว่า ให้บริการซื้อขาย หลักทรัพย์แก่ผู้ลงทุนตามคำสั่งของผู้ลงทุนที่เป็นเจ้าของบัญชีหรือตามคำสั่งของผู้ได้รับมอบอำนาจ จากผู้ลงทุนที่เป็นเจ้าของบัญชี โดยไม่ได้กำหนดว่าจะต้องเป็นการมอบอำนาจเป็นลายลักษณ์อักษร โดยชัดแจ้ง ซึ่งหากข้อเท็จจริงฟังได้ว่านายศิริชัยยินยอมให้ผู้ฟ้องคดีใช้บัญชีซื้อขายหลักทรัพย์ ของตนเพื่อทำการซื้อขายหลักทรัพย์ให้แก่นางสาวนงศ์ลักษณ์ก็ต้องถือได้ว่านายศิริชัยได้มอบอำนาจ ให้นางสาวนงศ์ลักษณ์เป็นผู้ส่งคำสั่งซื้อขายหลักทรัพย์แทนตน การปฏิบัติหน้าที่ของผู้ฟ้องคดี จึงเป็นการปฏิบัติที่ชอบด้วยมาตรฐานการปฏิบัติงานแล้ว อีกทั้งความเสียหายที่เกิดขึ้น ไม่ได้เกิดจากการกระทำของผู้ฟ้องคดีแต่ฝ่ายเดียว แต่เกิดจากผู้จัดการสาขาสุรินทร์ ซึ่งเป็น ผู้บังคับบัญชาของผู้ฟ้องคดียินยอมให้ผู้ฟ้องคดีกระทำการดังกล่าว ประกอบกับมีเหตุการณ์ เปลี่ยนแปลงการปกครอง จึงเป็นผลให้ราคาหลักทรัพย์ลดลงอย่างรวดเร็ว ลูกค้าผู้สั่งซื้อ จึงไม่สามารถชำระค่าหลักทรัพย์ได้จนเป็นเหตุให้บริษัทฯ เสียหาย และหลังเกิดเหตุผู้ฟ้องคดี ได้ตกลงรับผิดชอบในความเสียหายที่เกิดขึ้นบางส่วนเพื่อบรรเทาความเสียหายแก่บริษัทฯ แล้ว

ตามคำพิพากษาตามยอมของศาลแรงงานกลาง คดีหมายเลขแดงที่ ๔๗๐๘/๒๕๕๐ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งพักการปฏิบัติหน้าที่ผู้ฟ้องคดีจึงร้ายแรงเกินกรณีแห่งความเป็นจริง จึงได้นำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองกลาง เมื่อวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๕๐

ขอให้ศาลมีคำพิพากษา ดังนี้

๑. เพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่สั่งพักการปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ติดต่อกับผู้ลงทุนของผู้ฟ้องคดีมีกำหนด ๑ ปี ๖ เดือน ตามหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ลับ ที่ กสท.ข ๑๔๔๘/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๕๐

๒. เพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่มีคำสั่งยืนตามคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ลับ ที่ กสท.ข ๑๖๖๗/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๐

๓. หากไม่สามารถเพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ขอให้ลดโทษคำสั่งพักการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ฟ้องคดีจาก ๑ ปี ๖ เดือน ให้เหลือเพียง ๘ เดือน เนื่องจากผู้ฟ้องคดีได้หยุดปฏิบัติหน้าที่ก่อนที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะมีคำสั่งให้หยุดปฏิบัติหน้าที่มาตั้งแต่วันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๔๙ เพราะถูกเลิกจ้าง

ในวันเดียวกันนั้น ผู้ฟ้องคดีได้มีคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งระงับคำสั่งพักการปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ติดต่อกับผู้ลงทุนของผู้ฟ้องคดีไว้เป็นการชั่วคราวก่อนศาลมีคำพิพากษา เนื่องจากผู้ฟ้องคดีตกงานไม่มีรายได้เพื่อหาเลี้ยงชีพ แม้ต่อมาผู้ฟ้องคดีจะได้ทำงานแล้ว แต่ก็ไม่ได้ทำงานในตำแหน่งเดิม ทำให้รายได้ไม่เพียงพอต่อการเลี้ยงชีพ ประกอบกับผู้ฟ้องคดีกับบริษัทฯ ได้เจรจาโดยผู้ฟ้องคดีตกลงชดใช้ค่าเสียหายให้บริษัทฯ แล้วตามคำพิพากษาตามยอมของศาลแรงงานกลาง

ศาลพิเคราะห์คำขอทุเลาการบังคับตามคำสั่งของผู้ฟ้องคดีแล้วเห็นว่ายังไม่เห็นว่ยังมีเหตุผลอันสมควรที่จะได้รับการพิจารณา จึงได้มีคำสั่งลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ไม่รับคำขอทุเลาการบังคับตามคำสั่งทางปกครองของผู้ฟ้องคดีไว้พิจารณา

ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองให้การว่า มูลเหตุในกรณีนี้สืบเนื่องมาจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับรายงานการตรวจสอบของบริษัท หลักทรัพย์ กิมเอ็ง (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) ว่า นายศิริชัย ภาควรรณะ ลูกค้าของบริษัทฯ มีรายการค้างชำระเงินในบัญชีซื้อขายหลักทรัพย์

เป็นเงิน ๑๒.๐๖ ล้านบาท จึงได้ทำการตรวจสอบพบว่าผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ดูแลบัญชีของนายศิริชัย ได้ดำเนินการตามคำสั่งซื้อขายหลักทรัพย์ของนางสาวนงศ์ลักษณ์ สินแสนสุข ในบัญชีของ นายศิริชัยโดยไม่ปรากฏว่ามีหนังสือมอบอำนาจจากลูกค้า ซึ่งบริษัทฯ ได้สอบถามจากผู้ฟ้องคดี และนางสาวนงศ์ลักษณ์ โดยผู้ฟ้องคดีให้ถ้อยคำที่นางสาวนงศ์ลักษณ์เป็นเพื่อนของตนและ เป็นผู้จัดหาผู้ลงทุนมาทำการซื้อขายหลักทรัพย์ผ่านตน โดยผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ติดต่อกับนายศิริชัย เพื่อขอใช้บัญชีของนายศิริชัยในการซื้อขายหลักทรัพย์ตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๔๙ แต่เมื่อ มีการใช้บัญชีดังกล่าวไปประมาณ ๒ เดือน นายศิริชัยได้แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีลดปริมาณการซื้อขาย ในบัญชีดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีจึงใช้บัญชีซื้อขายหลักทรัพย์ในลักษณะหักกลับในวันเดียวกัน ซึ่งหมายถึงการซื้อขายหลักทรัพย์ที่การชำระราคาจะคำนวณจากการนำมูลค่าซื้อและขาย หลักทรัพย์เดียวกับที่ซื้อขายในวันเดียวกันมาหักกลับกัน จนกระทั่งกลางเดือนกันยายน ๒๕๔๙ ได้เกิดปัญหาขึ้นในบัญชีของนายศิริชัยจากการที่นางสาวนงศ์ลักษณ์ได้รับคำสั่งมาจาก นางสาวชัชฎารักษ์ กองทอง ให้ซื้อหุ้น BNT จำนวน ๒๒,๐๐๐,๐๐๐ หุ้น และหุ้น GEN จำนวน ๖๐๐,๐๐๐ หุ้น แต่ผู้สั่งซื้อแจ้งว่าจะชำระราคาให้แต่กลับไม่ชำระราคาจนเกิดยอดเงินค้างชำระ ในบัญชีของนายศิริชัย ส่วนนางสาวนงศ์ลักษณ์ให้ถ้อยคำยอมรับว่าได้ทำการซื้อขายหลักทรัพย์ ในบัญชีของนายศิริชัยตั้งแต่ปี ๒๕๔๙ เป็นต้นมา บริษัทฯ พิจารณาแล้วเห็นว่าผู้ฟ้องคดี ปฏิบัติหน้าที่ในลักษณะเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับบัญชีซื้อขายหลักทรัพย์ของลูกค้าซึ่งฝ่าฝืนข้อบังคับ เกี่ยวกับการทำงาน เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ จงใจกระทำให้บริษัทฯ ได้รับความเสียหาย จึงได้เลิกจ้างผู้ฟ้องคดีตั้งแต่วันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๔๙ เป็นต้นมา และผู้ฟ้องคดีกับ นางสาวนงศ์ลักษณ์ได้ทำหนังสือรับสภาพหนี้ให้ไว้กับบริษัทฯ ต่อมาเมื่อวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๔๙ ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือร้องเรียนขอความเป็นธรรมต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยอ้างว่าได้ ดำเนินการไปเพราะถูกกลุ่มบุคคลหลอกลวงให้ผู้ฟ้องคดีหาบัญชีลูกค้าเพื่อทำการซื้อขาย หลักทรัพย์โดยอ้างว่ามีข้อมูลวงในล่วงหน้าของราคาหลักทรัพย์รายใหญ่ ผู้ฟ้องคดี หลงเชื่อจึงได้เจรจากับนายศิริชัย เพื่อขอใช้บัญชี เป็นเหตุให้นางสาวนงศ์ลักษณ์เข้ามาทำการ ซื้อขายหลักทรัพย์ในบัญชีของนายศิริชัยได้ ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้ปรึกษากับผู้จัดการสาขาสุรินทร์แล้ว

และเข้าใจว่าผู้บริหารของบริษัทฯ ได้รับทราบและยินยอมให้ผู้ฟ้องคดีใช้บัญชีของลูกค้านำไปซึ่งต่อมาบริษัทฯ ได้จัดส่งข้อมูลการบันทึกเทปการปฏิบัติงานของผู้ฟ้องคดีระหว่างเดือนกรกฎาคมถึงเดือนกันยายน ๒๕๔๙ มาให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงได้เรียกผู้ฟ้องคดีมาให้ข้อมูลในวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๙ ซึ่งผู้ฟ้องคดียอมรับว่ารู้เห็นและจัดการให้บุคคลอื่นมาใช้บัญชีของลูกค้านำทำให้เกิดความเสียหาย และยอมรับว่าได้จัดการเกี่ยวกับการชำระราคาของลูกค้านำเพื่ออำนวยความสะดวกแก่บุคคลอื่นในการใช้บัญชี แต่ผู้ฟ้องคดีไม่ยอมให้มีการบันทึกการให้ถ้อยคำเป็นหลักฐาน นอกจากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ฟังเทปการปฏิบัติงานของผู้ฟ้องคดีที่บริษัทฯ จัดส่งมาให้และพบข้อเท็จจริงที่สนับสนุนว่าผู้ฟ้องคดีและนางสาวนงค์ลักษณ์น่าจะร่วมกันตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์ในบัญชีลูกค้าเพื่อประโยชน์ของตนเองหรือบุคคลอื่น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงได้มีหนังสือลับ ที่ กสท.ข ๖๗๑/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๕๐ ให้ผู้ฟ้องคดีชี้แจงข้อเท็จจริงพร้อมกับส่งเอกสารหลักฐานมาให้ ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๕๐ ชี้แจงข้อเท็จจริงโดยยอมรับว่าผู้ฟ้องคดีได้ทำคำสั่งซื้อขายหลักทรัพย์ให้นางสาวนงค์ลักษณ์โดยสั่งซื้อขายหลักทรัพย์ผ่านบัญชีของลูกค้ารายนายศิริชัย โดยเข้าใจว่ากระทำได้นี้เนื่องจากได้รายงานให้ผู้จัดการสาขาสุรินทร์ และผู้บริหารของบริษัทฯ ทราบแล้ว แต่ปฏิเสธว่าตนไม่ได้ตัดสินใจหรือร่วมตัดสินใจสั่งซื้อขายหลักทรัพย์ในบัญชีลูกค้า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาแล้วเห็นว่าจากบทสนทนาระหว่างผู้ฟ้องคดีกับนางสาวนงค์ลักษณ์ในเทปบันทึกเสียง ปรากฏข้อเท็จจริงว่าผู้ฟ้องคดีได้ร่วมมือกับนางสาวนงค์ลักษณ์จัดทำบัญชีลูกค้าเพื่อให้บุคคลอื่นมาสั่งซื้อขายหลักทรัพย์โดยลูกค้าไม่ได้มอบอำนาจเป็นลายลักษณ์อักษรและเป็นผู้รับคำสั่งจากบุคคลอื่นในบัญชีลูกค้า รวมทั้งได้กระทำการเพื่อให้การใช้บัญชีลูกค้าเป็นผลสำเร็จ พฤติการณ์การกระทำจึงฟังได้ว่าเป็นการใช้บัญชีซื้อขายหลักทรัพย์ของผู้ลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ให้แก่บุคคลอื่นที่ไม่ใช่เจ้าของบัญชีเพื่อประโยชน์อื่นใด จึงเป็นการปฏิบัติหน้าที่ไม่เป็นไปตามมาตรฐานการปฏิบัติงานตามข้อ ๑๑ (๒) ของประกาศสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ที่ สข ๑๕/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๔๘ ประกอบข้อ ๒ (๑๑) ของประกาศสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์

ที่ อข ๑๐/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๔๘ จึงได้อาศัยอำนาจตามข้อ ๑๒ (๒) ของประกาศ
ที่ สข ๑๕/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๔๘ สั่งพักการปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ติดต่อกับ
ผู้ลงทุนของผู้ฟ้องคดีเป็นเวลา ๑ ปี ๖ เดือน นับตั้งแต่วันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๐

ผู้ฟ้องคดีมีหนังสือลงวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๐ อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าว โดย
ปฏิเสธว่าไม่ได้ร่วมมือกับนางสาวนงคัลลักษณ์จัดหาบัญชีลูกค้าเพื่อให้บุคคลอื่นมาส่งคำสั่ง
ซื้อขายหลักทรัพย์ บทสนทนาในเทปบันทึกเสียงผู้ฟ้องคดีไม่เคยรับฟัง และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑
ไม่เคยสอบถามเพื่อให้ผู้ฟ้องคดีชี้แจงเกี่ยวกับเทปดังกล่าว อีกทั้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มิได้ระบุถึง
ที่มาของเทป ส่วนการรับคำสั่งซื้อขายหลักทรัพย์จากนางสาวนงคัลลักษณ์เป็นบัญชีของ
นายศิริชัยนั้น เพราะนางสาวนงคัลลักษณ์กับนายศิริชัยรู้จักสนิทสนมกัน และมีข้อตกลงระหว่างกัน
ให้ใช้บัญชีของนายศิริชัยจึงเป็นความยินยอมของนายศิริชัยเจ้าของบัญชี ผู้ฟ้องคดีเพียงทำหน้าที่
ส่งคำสั่งซื้อขายเท่านั้น ประกอบกับผู้จัดการสาขาสุรินทร์ก็รับรู้และยินยอมให้กระทำ จึงขอให้
ลดโทษเป็นภาคทัณฑ์ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาแล้วไม่เห็นด้วยกับคำอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี
จึงได้เสนอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณา ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้พิจารณาเรื่องอุทธรณ์ของ
ผู้ฟ้องคดีในการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๐ แล้วมีมติยืนตามคำสั่ง
ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ส่วนการที่ผู้ฟ้องคดีโต้แย้งว่าไม่ได้กระทำผิดมาตรฐานการปฏิบัติงานนั้น
วัตถุประสงค์ของข้อ ๒ (๑) ของประกาศสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และ
ตลาดหลักทรัพย์ ที่ อข ๑๐/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๔๘ ต้องกำหนดห้ามผู้ติดต่อกับผู้ลงทุน
ใช้บัญชีซื้อขายหลักทรัพย์ของผู้ลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ให้แก่บุคคลอื่น ก็เพื่อให้สอดคล้องกับ
ข้อ ๑๖ ของประกาศคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ที่ กธ ๖/๒๕๔๔
(ฉบับที่ ๒) ลงวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔ และข้อ ๑๘ ของประกาศ ที่ กธ ๔๒/๒๕๔๓ ลงวันที่
๒๖ กันยายน ๒๕๔๓ ที่กำหนดว่า บริษัทหลักทรัพย์ต้องซื้อขายหลักทรัพย์ให้เป็นไปตามคำสั่ง
ของลูกค้าที่เป็นเจ้าของบัญชีหรือบุคคลที่ได้รับมอบหมายจากลูกค้าที่เป็นเจ้าของบัญชีเท่านั้น
และต้องไม่ซื้อขายหลักทรัพย์โดยใช้บัญชีของลูกค้ารายหนึ่งเพื่อลูกค้ารายอื่นที่ไม่ใช่เจ้าของบัญชี
ซึ่งหลักเกณฑ์ดังกล่าวจะบรรลุวัตถุประสงค์ได้ต้องปรากฏว่าการซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดทุน
มาจากผู้ลงทุนที่เป็นเจ้าของบัญชีที่ได้ผ่านการตรวจสอบตามหลักเกณฑ์ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒

กำหนด หากยอมให้มีการซื้อขายหลักทรัพย์โดยใช้บัญชีลูกค้ารายหนึ่งเพื่อบุคคลอื่นที่ไม่ใช่เจ้าของบัญชีได้ ไม่ว่าเจ้าของบัญชีจะยินยอมหรือรู้เห็นด้วยหรือไม่ก็ตามก็จะเป็นเหตุให้บุคคลทั่วไปสามารถเข้าซื้อขายหลักทรัพย์โดยไม่ต้องผ่านหลักเกณฑ์การตรวจสอบดังกล่าว ซึ่งจากพยานหลักฐานสามารถฟังข้อเท็จจริงได้ว่าผู้ฟ้องคดีได้รับคำสั่งซื้อขายหลักทรัพย์จากนางสาวนงคัลักษณ์ ในบัญชีซื้อขายหลักทรัพย์ของนายศิริชัยผู้ลงทุนที่เปิดบัญชีซื้อขายหลักทรัพย์กับบริษัทฯ โดยเฉพาะการซื้อขายหุ้น BNT และ GEN ในบัญชีของนายศิริชัย ซึ่งผู้ฟ้องคดีรับคำสั่งซื้อจากนางสาวนงคัลักษณ์โดยรู้ยู่่านางสาวนงคัลักษณ์รับคำสั่งซื้อมาจากนางสาวชัชวรินทร์ อีกทอดหนึ่ง อันเป็นการไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานการปฏิบัติงาน การที่เจ้าของบัญชีจะยินยอมหรือไม่ หรือผู้จัดการสาขารับรู้หรือไม่ มิใช่สาระสำคัญของมาตรฐานการปฏิบัติงานและมีได้เป็นเหตุยกเว้นการปฏิบัติตามมาตรฐานการปฏิบัติงานดังกล่าวแต่อย่างใด จึงเห็นได้ว่าการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งพักการปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ติดต่อกับผู้ลงทุนของผู้ฟ้องคดีเป็นระยะเวลา ๑ ปี ๖ เดือนนั้น ได้ให้ผู้ฟ้องคดีมีโอกาสที่จะได้รับทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและมีโอกาสโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานตามมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ แล้ว กรณีจึงชอบด้วยกระบวนการอันเป็นสาระสำคัญตามที่กฎหมายกำหนดไว้แล้ว อีกทั้งพยานหลักฐานที่ใช้ในการพิจารณามีน้ำหนักเพียงพอที่จะรับฟังได้ว่าผู้ฟ้องคดีไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานการปฏิบัติงาน และระดับโทษที่ลงแก่ผู้ฟ้องคดีได้กำหนดเท่าที่จำเป็นและสมควรแก่เหตุแล้ว คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงชอบด้วยกฎหมาย และเมื่อคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ชอบด้วยกฎหมายแล้ว มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ยื่นตามคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงชอบด้วยกฎหมายเช่นกัน

ผู้ฟ้องคดีคัดค้านคำให้การว่า การรับฟังพยานหลักฐานของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสอง ยังไม่มีน้ำหนักเพียงพอเป็นเหตุให้การรับฟังข้อเท็จจริงคลาดเคลื่อนไม่ตรงตามความจริง กล่าวคือ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ให้ผู้ฟ้องคดีชี้แจงข้อเท็จจริงนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มิได้แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีชี้แจงว่าเสียงสนทนาในเทปเป็นเสียงของผู้ฟ้องคดีหรือไม่ สนทนากับใครและเรื่องใด ประกอบกับผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองก็ไม่เคยเรียกนางสาวนงคัลักษณ์ สืบแสนสุข ให้ชี้แจงว่าเสียงในเทปเป็นเสียงของตนหรือไม่ อีกทั้งเสียงสนทนาในเทปดังกล่าวก็มิได้มีการกล่าวอ้างโดยระบุชื่อ

นามสกุลจริงของผู้ฟ้องคดีอย่างชัดเจนแต่อย่างใด และเมื่อผู้ฟ้องคดีมิได้เข้าร่วมฟังทนาย
 เสียงสนทนาผู้ฟ้องคดียอมไม่อาจโต้แย้งหรือกล่าวถึงหลักฐานดังกล่าวในหนังสือชี้แจง
 ข้อเท็จจริงได้ กรณีจึงไม่อาจถือได้ว่าผู้ฟ้องคดีได้รับทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและมีโอกาส
 โต้แย้งแสดงพยานหลักฐานตามมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง
 พ.ศ. ๒๕๓๙ การรับฟังทนายที่กเสียงสนทนาซึ่งเป็นวัตถุประสงค์ไม่ชอบด้วยกฎหมายและผู้
 ฟ้องคดีก็มิได้ปฏิบัติหน้าที่ฝ่าฝืนมาตรฐานการปฏิบัติงานแต่อย่างใด ผู้ฟ้องคดีกระทำการไป
 โดยสุจริตโดยเข้าใจว่าสามารถกระทำได้เนื่องจากได้กระทำการไปโดยอยู่ในความรู้เห็นและยินยอม
 ของนายศิริชัย ภาควรรณะ เจ้าของบัญชีซื้อขายหลักทรัพย์และอยู่ในความรู้เห็นของผู้จัดการ
 สาขาสุรินทร์ แต่อย่างไรก็ตามการมอบอำนาจของเจ้าของบัญชีตามประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑
 มิได้กำหนดว่าจะต้องเป็นการมอบอำนาจเป็นลายลักษณ์อักษรโดยชัดเจน เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า
 นายศิริชัยเจ้าของบัญชียินยอมให้นางสาวนงคัลักษณ์ส่งซื้อขายหลักทรัพย์ผ่านบัญชีซื้อขาย
 หลักทรัพย์ตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๔๙ จนถึงเดือนกันยายน ๒๕๔๙ โดยผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ส่ง
 คำสั่งซื้อขายหลักทรัพย์ยอมถือได้ว่าบุคคลทั้งสองเป็นตัวการตัวแทนกันโดยปริยายที่ไม่อยู่ใน
 บัญชีต้องทำหลักฐานเป็นหนังสือแต่งตั้งตัวการตัวแทนแต่อย่างใด และถือได้ว่านายศิริชัย
 ได้มอบอำนาจให้นางสาวนงคัลักษณ์เป็นผู้ส่งซื้อขายหลักทรัพย์แทนตนโดยปริยาย การดำเนินการ
 ของผู้ฟ้องคดีจึงเป็นการปฏิบัติที่ชอบด้วยมาตรฐานการปฏิบัติงาน และผู้ฟ้องคดีก็ได้เป็นผู้ทำการ
 สั่งซื้อขายหลักทรัพย์เองแต่อย่างใด หากแต่เป็นการสั่งซื้อขายหลักทรัพย์ของนางสาวนงคัลักษณ์
 โดยที่เจ้าของบัญชียินยอม ส่วนการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาลงโทษผู้ฟ้องคดีในระดับสูง
 โดยเทียบเคียงกับกรณีการตัดสินใจซื้อหลักทรัพย์แทนลูกค้าที่เกิดความเสียหายใกล้เคียงกันนั้น
 เป็นการพิจารณาลงโทษที่ไม่ตรงต่อข้อเท็จจริงและร้ายแรงเกินกว่ากรณีแห่งความจำเป็น
 เนื่องจากผู้ฟ้องคดีมิได้เป็นผู้ตัดสินใจสั่งซื้อขายหลักทรัพย์เอง ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองจึงมีอาชญา
 ผู้ฟ้องคดีโดยเทียบเคียงกับกรณีดังกล่าวได้ ประกอบกับภายหลังเกิดเหตุบริษัทฯ ได้เลิกจ้าง
 ผู้ฟ้องคดีตั้งแต่วันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๔๙ ทำให้ผู้ฟ้องคดีไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่เป็นเจ้าหน้าที่
 การตลาดหรือผู้ติดต่อกับผู้ลงทุนได้ตั้งแต่วันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๔๙ จนถึงปัจจุบันเป็นเวลา
 ๑ ปี ๔ เดือนเศษ ซึ่งถือเสมือนหนึ่งว่าผู้ฟ้องคดีได้รับโทษแล้วบางส่วนตั้งแต่ก่อนที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสอง

จะมีคำสั่งพักการปฏิบัติหน้าที่เป็นเวลา ๙ เดือนเศษ หากนับเวลาดังแต่ผู้ฟ้องคดีไม่อาจปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ติดต่อกับผู้ลงทุนได้ตามความเป็นจริงจนถึงวันที่ผู้ฟ้องคดีไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ตามคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองจะทำให้ผู้ฟ้องคดีไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ติดต่อกับผู้ลงทุนเป็นเวลา ๒ ปี ๔ เดือน จึงไม่เป็นกรรมแก่ผู้ฟ้องคดี

ศาลออกนั่งพิจารณาคดีเมื่อวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๑ โดยได้รับฟังสรุปข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวน คำแถลงด้วยวาจาของผู้ฟ้องคดี และคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแถลงการณ์ของตุลาการผู้แถลงคดีด้วยแล้ว

ศาลได้ตรวจพิจารณาเอกสารทั้งหมดในสำนวนคดี กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับที่เกี่ยวข้องประกอบด้วยแล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า เดิมผู้ฟ้องคดีเป็นลูกจ้างบริษัท หลักทรัพย์ กิมเอ็ง (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) สาขาสุรินทร์ ในตำแหน่งเจ้าหน้าที่การตลาดหรือผู้ติดต่อกับผู้ลงทุน ตามสัญญาจ้าง ลงวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๔๓ ต่อมาบริษัทฯ ได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงพบว่าผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นผู้ดูแลบัญชีลูกค้ารายนายศิริชัย ภาควรรณะ ได้รับคำสั่งซื้อขายหลักทรัพย์จากนางสาวนงศ์ลักษณ์ สิ้นแสนสุข โดยใช้บัญชีของนายศิริชัยทั้งที่ไม่มีหนังสือมอบอำนาจเป็นลายลักษณ์อักษรจากนายศิริชัย จนทำให้บริษัทฯ เสียหาย บริษัทฯ จึงได้เลิกจ้างผู้ฟ้องคดีตั้งแต่วันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๔๙ และได้แจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ทราบ พร้อมกับได้ส่งหลักฐานที่เกี่ยวข้องประกอบด้วย บันทึกถ้อยคำของผู้ฟ้องคดีและของนางสาวนงศ์ลักษณ์ หนังสือรับสภาพหนี้ของผู้ฟ้องคดีกับนางสาวนงศ์ลักษณ์ที่ทำไว้กับบริษัทฯ บันทึกถ้อยคำของเจ้าหน้าที่ของบริษัทฯ สาขาสุรินทร์และเทปการสนทนาระหว่างผู้ฟ้องคดีกับลูกค้าและบุคคลอื่นระหว่างเดือนกรกฎาคมถึงเดือนกันยายน ๒๕๔๙ ต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือ ลับ ที่ กลด.ข ๖๗๑/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๕๐ ให้ผู้ฟ้องคดีชี้แจงข้อเท็จจริง ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๕๐ ชี้แจงข้อเท็จจริงโดยยอมรับว่าได้ส่งคำสั่งซื้อขายหลักทรัพย์ให้กับนางสาวนงศ์ลักษณ์ผ่านบัญชีของลูกค้ารายนายศิริชัยจริง เพราะเข้าใจว่าสามารถกระทำได้นี้เนื่องจากได้รายงานให้ผู้จัดการสาขาสุรินทร์ทราบแล้ว แต่ปฏิเสธว่ามีได้ตัดสินใจหรือร่วมตัดสินใจสั่งซื้อหลักทรัพย์ในบัญชีของลูกค้าแต่อย่างใด ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาแล้วเห็นว่าการกระทำของผู้ฟ้องคดี

เป็นการใช้บัญชีซื้อขายหลักทรัพย์ของผู้ลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ให้แก่บุคคลอื่นที่ไม่ใช่เจ้าของบัญชี เพื่อเอื้อประโยชน์อื่นใด จึงเป็นการปฏิบัติหน้าที่ไม่เป็นไปตามมาตรฐานการปฏิบัติงาน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีคำสั่งพักการปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ติดต่อกับผู้ลงทุนของผู้ฟ้องคดีเป็นเวลา ๑ ปี ๖ เดือน ตามหนังสือ กต.ข. ๑๔๔๘/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๕๐ ผู้ฟ้องคดี จึงได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๐ อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งในที่สุด ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้พิจารณาอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีในการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๐ โดยมีมติยืนตามคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มี หนังสือลับ ที่ กต.ข. ๑๖๖๗/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๐ แจ้งมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ดังกล่าวไปให้ผู้ฟ้องคดีทราบโดยผู้ฟ้องคดีได้รับทราบเมื่อวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๐ จึงได้นำคดี มาฟ้องต่อศาลปกครองกลางเมื่อวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๕๐

คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยว่า คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่สั่งพักการปฏิบัติหน้าที่ เป็นผู้ติดต่อกับผู้ลงทุนของผู้ฟ้องคดีเป็นเวลา ๑ ปี ๖ เดือน และมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ยืนตามคำสั่ง ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ขอบด้วยกฎหมายหรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยก่อนว่าการดำเนินการ เพื่อออกคำสั่งพักการปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ติดต่อกับผู้ลงทุนของผู้ฟ้องคดีเป็นเวลา ๑ ปี ๖ เดือน ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ขอบด้วยมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ที่กำหนดว่า ในกรณีที่คำสั่งทางปกครองอาจกระทบถึงสิทธิของคู่กรณี เจ้าหน้าที่ ต้องให้โอกาสที่จะได้ทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและมีโอกาสโต้แย้งและแสดงพยาน หลักฐานของตน หรือไม่ เห็นว่าในคดีนี้ภายหลังจากที่บริษัท หลักทรัพย์ กิมเฮ็ง (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) ได้รายงานพฤติการณ์ของผู้ฟ้องคดี และได้ชี้แจงข้อเท็จจริงพร้อมกับส่งหลักฐาน ที่เกี่ยวข้องไปให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือลับ ที่ กต.ข. ๖๗๑/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๕๐ ให้ผู้ฟ้องคดีชี้แจงข้อเท็จจริงพร้อมกับส่งหลักฐาน ที่เกี่ยวข้องไปให้พิจารณา โดยในหนังสือของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดังกล่าว ได้แจ้งและอธิบาย ข้อกล่าวหาว่าผู้ฟ้องคดีได้จัดการให้บุคคลอื่นเข้าไปดำเนินการซื้อขายหลักทรัพย์ในบัญชีลูกค้า รายนายศิริชัย ภาควรรณนะ โดยไม่ได้ทำหนังสือมอบอำนาจให้ถูกต้องจนเป็นเหตุให้เกิด ความเสียหายแก่ลูกค้าและบริษัทฯ การกระทำของผู้ฟ้องคดีเป็นการปฏิบัติงานโดยมิได้ใช้ความรู้

ความสามารถเยี่ยมผู้ประกอบวิชาชีพ และปฏิบัติต่อผู้ลงทุนทุกรายอย่างเป็นธรรมด้วยความเอาใจใส่ ระมัดระวัง รอบคอบ โดยคำนึงถึงประโยชน์ของผู้ลงทุนเป็นสำคัญ เข้าข่ายเป็นการปฏิบัติหน้าที่ไม่เป็นไปตามมาตรฐานการปฏิบัติงานตามข้อ ๑๑ (๒) ของประกาศสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ที่ สข ๑๕/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๔๘ ประกอบข้อ ๒ (๖) (๘) (๑๑) และ (๑๔) ของประกาศสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ที่ อข ๑๐/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๔๘ โดยได้กล่าวอ้างรายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริงของบริษัทฯ บันทึกปากคำของผู้ฟ้องคดีและนางสาวนงศ์ลักษณะสินแสนสุข หนังสือรับสภาพหนี้ของผู้ฟ้องคดีและเทปบันทึกเสียงการสนทนาของผู้ฟ้องคดีกับลูกค้าและบุคคลอื่น หนังสือของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดังกล่าว จึงเป็นหนังสือแจ้งข้อกล่าวหาโดยมีรายละเอียดและข้อเท็จจริงเพียงพอที่ผู้ฟ้องคดีจะได้แย่งแสดงพยานหลักฐานเพื่อแก้ข้อกล่าวหาได้แล้ว ซึ่งหากผู้ฟ้องคดีเห็นว่ามีความจำเป็นที่จะต้องดูเอกสารที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กล่าวอ้าง ไม่ว่าจะเป็นเทปบันทึกเสียงการสนทนาของผู้ฟ้องคดีหรือเอกสารอื่นใดที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กล่าวอ้าง ผู้ฟ้องคดีก็ชอบที่จะใช้สิทธิตามมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ขอตรวจเอกสารเพื่อการโต้แย้งหรือชี้แจงหรือป้องกันสิทธิของตนได้ แต่ข้อเท็จจริงไม่ปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีได้ใช้สิทธิดังกล่าวแต่อย่างใด คดีจึงฟังเป็นที่ยุติได้ว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้แจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้ฟ้องคดีโดยมีรายละเอียดและข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอ และได้ให้โอกาสผู้ฟ้องคดีโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานตามมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ แล้ว ข้อกล่าวอ้างของผู้ฟ้องคดีจึงไม่อาจรับฟังได้

เมื่อฟังได้ว่า การดำเนินการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เพื่อออกคำสั่งพักการปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ติดต่อกับผู้ลงทุนของผู้ฟ้องคดีเป็นการดำเนินการโดยชอบด้วยมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ แล้ว คดีจึงมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยต่อไปว่า คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่สั่งพักการปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ติดต่อกับผู้ลงทุนของผู้ฟ้องคดีเป็นเวลา ๑ ปี ๖ เดือน เป็นการใช้ดุลพินิจโดยชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ เห็นว่าผู้ฟ้องคดีปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งเจ้าหน้าที่การตลาด หรือผู้ติดต่อกับผู้ลงทุนของบริษัทหลักทรัพย์ กิมเอ็ง (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) จึงต้องทราบและต้องปฏิบัติตามมาตรฐาน

การปฏิบัติงานของผู้ติดต่อกับผู้ลงทุนตามประกาศสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ที่ อข ๑๐/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๔๘ ข้อ ๒ กำหนดว่า แนวปฏิบัติที่เป็นการปฏิบัติงานโดยใช้ความรู้ความสามารถเพียงพอประกอบวิชาชีพ และปฏิบัติต่อผู้ลงทุนทุกรายอย่างเป็นธรรม ด้วยความเอาใจใส่ ระมัดระวัง โดยคำนึงถึงประโยชน์ของผู้ลงทุนเป็นสิ่งสำคัญ ได้แก่ การปฏิบัติงานดังต่อไปนี้ (๖) ให้บริการซื้อขายหลักทรัพย์แก่ผู้ลงทุนตามคำสั่งของผู้ลงทุนที่เป็นเจ้าของบัญชี หรือตามคำสั่งของผู้ได้รับมอบอำนาจจากผู้ลงทุนที่เป็นเจ้าของบัญชี และ (๑๑) ไม่ใช่บัญชีซื้อขายหลักทรัพย์ของผู้ลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ให้แก่ตนเอง หรือบุคคลอื่นที่ไม่ใช่เจ้าของบัญชีเพื่อหลีกเลี่ยงการซื้อขายหลักทรัพย์เกินวงเงิน เพื่ออำนวยความสะดวกในการส่งคำสั่งซื้อขายหลักทรัพย์ให้แก่ผู้ลงทุน หรือเพื่อเอื้อประโยชน์อื่นใด หากผู้ทำหน้าที่เป็นผู้ติดต่อกับผู้ลงทุนรายใดฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การปฏิบัติงานที่กำหนดดังกล่าว สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ โดยผู้ฟ้องคดีที่ ๑ มีอำนาจตามข้อ ๑๒ ของประกาศสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ที่ สข ๑๕/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๔๘ ลงโทษ (๑) ภาคทัณฑ์ (๒) สั่งพักการปฏิบัติงานตามระยะเวลาหรือเงื่อนไขที่กำหนด และ (๓) เพิกถอนการให้ความยินยอม ซึ่งในคดีนี้จากคำชี้แจงของผู้ฟ้องคดีตามหนังสือลงวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๕๐ ผู้ฟ้องคดียอมรับว่าได้ส่งคำสั่งซื้อขายหลักทรัพย์ให้นางสาวนงค์ลักษณ์โดยส่งซื้อขายหลักทรัพย์ผ่านบัญชีของลูกค้านายศิริชัย โดยเข้าใจว่าสามารถกระทำได้เพราะได้รายงานให้ผู้จัดการสาขาสุรินทร์ ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาและผู้บริหารของบริษัท หลักทรัพย์ กิมเอ็ง (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) ทราบแล้ว อีกทั้งบันทึกปากคำของผู้ฟ้องคดีที่ให้การไว้กับบริษัทฯ เมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๔๙ ว่านางสาวนงค์ลักษณ์เป็นเพื่อนของตนและจะเป็นผู้หาปริมาณการซื้อขายมาให้ตน และผู้ฟ้องคดีได้ติดต่อหาบัญชีลูกค้ารายนายศิริชัยเพื่อทำการซื้อขาย ซึ่งในช่วงแรกตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๔๙ ได้ติดต่อกับนายศิริชัยเพื่อขอใช้บัญชีและนายศิริชัยก็ยินยอมโดยคิดค่าใช้บัญชีในอัตรา ๑ ล้านบาทต่อ ๑,๐๐๐ บาท จนเมื่อวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๔๙ นางสาวนงค์ลักษณ์ได้มีคำสั่งซื้อขายจากนางสาวชัชฎารักษ์ กองทอง ให้ซื้อหุ้น BNT จำนวน ๒๒,๐๐๐,๐๐๐ หุ้น และหุ้น GEN จำนวน ๖๐๐,๐๐๐ หุ้น ผู้ฟ้องคดีจึงได้ทำการซื้อขายผ่านบัญชีของนายศิริชัย จากคำชี้แจงและคำให้การ

ของผู้ฟ้องคดีดังกล่าว จึงรับฟังได้ว่านางสาวนงค์ลักษณะจะเป็นผู้ติดต่อกับนักลงทุนแทนผู้ฟ้องคดี
เมื่อมีนักลงทุนที่มีความประสงค์จะซื้อขายหลักทรัพย์ก็จะแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้สั่งซื้อหลักทรัพย์
โดยใช้บัญชีของนายศิริชัย แม้ผู้ฟ้องคดีจะกล่าวอ้างว่านายศิริชัยเจ้าของบัญชียินยอมให้ใช้บัญชี
โดยคิดค่าใช้บัญชีในอัตรา ๑ ล้านบาทต่อ ๑,๐๐๐ บาท ก็ตาม การให้ความยินยอมของนายศิริชัย
ดังกล่าวหากมีอยู่จริงก็เป็นกรดำเนินการเพื่อหลีกเลี่ยงการซื้อขายหลักทรัพย์ที่กำหนดให้
การซื้อขายหลักทรัพย์เฉพาะคำสั่งของผู้ลงทุนที่เป็นเจ้าของบัญชีหรือตามคำสั่งของผู้ได้รับ
มอบอำนาจจากผู้ลงทุนที่เป็นเจ้าของบัญชีเท่านั้น ตามข้อ ๒ (๖) ของประกาศสำนักงาน
คณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ที่ อช ๑๐/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๕ ตุลาคม
๒๕๔๘ การสั่งซื้อหลักทรัพย์ดังกล่าวของผู้ฟ้องคดีจึงมิได้เป็นการสั่งซื้อหลักทรัพย์
ตามคำสั่งของนายศิริชัยผู้ลงทุนที่เป็นเจ้าของบัญชีหรือตามคำสั่งของผู้ได้รับมอบอำนาจจาก
นายศิริชัย แต่เป็นการสั่งซื้อหลักทรัพย์ตามคำสั่งของนางสาวชัชวรัชญ์ กองทอง ซึ่งเป็น
บุคคลอื่น ที่ไม่ใช่เจ้าของบัญชี พฤติการณ์ของผู้ฟ้องคดีจึงมีลักษณะเป็นผู้ติดต่อกับผู้ลงทุน
ใช้บัญชีซื้อขายหลักทรัพย์ให้แก่ผู้อื่นที่ไม่ใช่เจ้าของบัญชีเพื่อประโยชน์อื่นใด อันเป็นการฝ่าฝืน
ไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานการปฏิบัติงานของผู้ติดต่อกับผู้ลงทุน ตามข้อ ๑๑ (๒) ของประกาศ
สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ที่ สข ๑๕/๒๕๔๘ ลงวันที่
๒๑ มิถุนายน ๒๕๔๘ ประกอบข้อ ๒ (๖) และ (๑๑) ของประกาศสำนักงานคณะกรรมการ
กำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ที่ อช ๑๐/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๔๘ ซึ่งผลของ
การกระทำดังกล่าวนอกจากจะทำให้บริษัท หลักทรัพย์ กิมเอ็ง (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)
ได้รับความเสียหายแล้ว ยังทำให้นักลงทุนที่เป็นเจ้าของบัญชีไม่มั่นใจในการปฏิบัติหน้าที่ของ
ผู้ติดต่อกับผู้ลงทุน และมีผลกระทบโดยตรงต่อความเชื่อมั่นของนักลงทุนในระบบการกำกับ
หลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ตลอดจนอาจส่งผลกระทบต่อประเทศโดยรวมได้ ดังนั้น การที่
ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งพักการปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ติดต่อกับผู้ลงทุนของผู้ฟ้องคดีเป็นเวลา
๑ ปี ๖ เดือน จึงเป็นการใช้ดุลพินิจโดยชอบด้วยกฎหมายแล้ว คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑
จึงชอบด้วยกฎหมาย ส่วนการที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างการดำเนินการดังกล่าวได้รับความยินยอม
จากนายศิริชัยเจ้าของบัญชี และผู้จัดการสาขาสุรินทร์ รวมทั้งผู้บริหารของบริษัท หลักทรัพย์

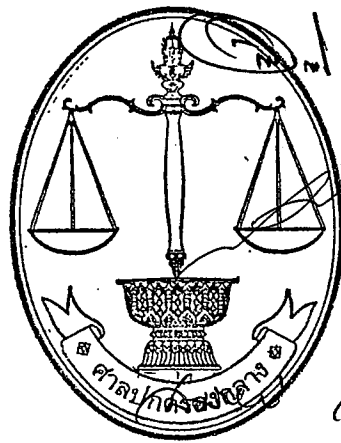
กิมเอ็ง (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) ก็ไม่ทำให้การดำเนินการที่ฝงฝืนไม่ปฏิบัติตามมาตรฐาน การปฏิบัติงานของผู้ติดต่อกับผู้ลงทุนของผู้ฟ้องคดีจะกลับมาเป็นการดำเนินการโดยชอบ แต่อย่างไร อีกทั้งการที่บริษัท หลักทรัพย์ กิมเอ็ง (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) จะเลิกจ้าง ผู้ฟ้องคดีก่อนที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ สั่งพักการปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ติดต่อกับผู้ลงทุน จนเป็นเหตุให้ ผู้ฟ้องคดีไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ตั้งแต่วันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๙ ซึ่งเป็นวันที่บริษัท เลิกจ้างผู้ฟ้องคดีนั้น การไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ของผู้ฟ้องคดีดังกล่าวไม่ได้เป็นผลจากคำสั่ง ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แต่เป็นผลจากการที่บริษัทฯ เลิกจ้างผู้ฟ้องคดี ซึ่งเป็นคนละกรณีกัน ข้อกล่าวอ้างของผู้ฟ้องคดีจึงไม่อาจรับฟังได้ และเมื่อฟังเป็นที่ยุติได้ว่า คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่สั่งพักการปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ติดต่อกับผู้ลงทุนของผู้ฟ้องคดีเป็นเวลา ๑ ปี ๖ เดือน ชอบด้วยกฎหมายแล้ว มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ยื่นตามคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงชอบด้วยกฎหมายเช่นกัน

พิพากษายกฟ้อง

นายอนุวัฒน์ ธาราแสง
ตุลาการศาลปกครองกลาง

นายกมล สกลเดชา
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองกลาง

นายสมชัย วัฒนการุณ
ตุลาการศาลปกครองกลาง

ตุลาการเจ้าของสำนวน

วิมล วัฒนการุณ

ตุลาการผู้แถลงคดี : นางรดาพรรณ วานิช

สำเนาถูกต้อง

๑๕/๓๔

(นางสาววันรพี แกนง)
เจ้าหน้าที่ศาลปกครอง 5

๕ 4 - ส.ย. 2551

